

Nr 152.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pensionering av f. d. reservlöjtnanten i flottans reserv A. Thore; given Stockholms slott den 16 mars 1923.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 16 mars 1923.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

I § 12 av kungörelsen den 13 juli 1887 angående utbildande av reservbefäl för flottan stadgades, att marinförvaltningen skulle i någon av staten kontrollerad ränte- och kapitalförsäkringsanstalt för varje reserv-

officer vid hans antagande till reservunderlöjtnant av därför i stat anvisade medel insätta ett i författningsrummet angivet belopp för att därigenom efter reservofficerens val bereda honom antingen den livränta eller det kapital, som för den verkställda inbetalningen kunde erhållas vid 55 års ålder eller för särskilda fall tidigare. Statsverkets utgifter för ifrågavarande ändamål bestredos från det under dåvarande femte huvudtiteln uppförda anslag till pensionering av reservbefäl.

Sedan det befunnits, att avsikten med omförmälda stadgande, vilken varit att åt den avgångne reservofficeren bereda en livränta av 300 kronor om året från 55 års ålder, till följd av räntefotens förändring m. m. icke kunde uppnås med insättandet av det föreskrivna beloppet, beslöt 1898 års riksdag (riksdagens skrivelse nr 76, punkt 2) att, med uteslutande av förenämnda anslag, medgiva, att de reservofficerare, som därefter antoges vid flottan, finge, därest de fullgjorde den tjänstgöringsskyldighet, som vore eller framdeles kunde vardas för sådana reservofficerare stadgad, efter uppnådda 55 års ålder under sin återstående livstid åtnjuta en årlig pension till belopp av 300 kronor. Emellertid anvisades i sammanhang härmed intet anslag till pensionering av reservbefälet. Vidare medgav 1899 års riksdag (riksdagens skrivelse nr 64, punkt 2), likaledes på förslag av Kungl. Maj:t, att reservofficer vid flottan, för vilken insättning i ränte- och kapitalförsäkringsanstalt skett i enlighet med bestämmelserna i ovannämnda kungörelse den 13 juli 1887, finge, därest han fullgjorde den tjänstgöringsskyldighet, som vore eller framdeles kunde för sådana reservofficerare vardas stadgad, efter uppnådda 55 års ålder under sin återstående livstid åtnjuta en årlig pension (fyllnadspension), lika stor med det belopp, varmed den livränta, som på grund av den verkställda insättningen skulle tillkomma honom vid 55 års ålder, understeg 300 kronor.

Av Kungl. Maj:t utfärdade bestämmelser i förevarande ämne återfinnas i §§ 12 och 17 av kungörelsen den 27 juni 1902 angående antagning, utbildning och pensionering av reservbefäl för flottan.

Uti en till stationsbefälhavaren vid flottans station i Karlskrona ställd och av denne, jämte eget yttrande, den 8 december 1922 till marinförvaltningen överlämnad skrift har f. d. reservlöjtnanten i flottans reserv Alexander Thore anhållit att komma i åtnjutande av ovan omförmäld fyllnadspension.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att Thore, som är född den 12 december 1866, utnämnts till reservofficer den 11 maj 1891, befordrats till reservlöjtnant den 13 oktober 1899 och erhållit avsked med

utgången av år 1906; att han fullgjort de villkor i avseende å tjänstgöringen, som erfordras för erhållande av pension; att han på grund av från marinförvaltningen verkställd insättning i ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm från och med år 1922 är berättigad till en årlig livränta från anstalten av 192 kronor 4 öre; samt att den fyllnadspension, varom Thore ansökt, alltså skulle belöpa sig till 107 kronor 96 öre.

Med överlämnande av handlingarna i ärendet har *marinförvaltningen* i skrivelse till Kungl. Maj:t den 28 december 1922 anfört, att Thore syntes vara berättigad till pension från statsverket med ett belopp av 107 kronor 96 öre från och med år 1922. Medel för beredande av fyllnadspensioner av förevarande slag funnes emellertid icke å stat anvisade, varför de senare årens riksdagar på särskilda framställningar beviljat dylika pensioner att utgå av allmänna indragningsstaten. På grund härav syntes framställning böra göras till riksdagen jämväl i fråga om nu förevarande pension. Marinförvaltningen hemställde alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att Thore finge från och med den 1 januari 1922 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till så stort belopp, att densamma jämte den pension, som kunde tillkomma honom från ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm, uppginge till sammanlagt 300 kronor.

Statskontoret har den 10 februari 1923 avgivit utlåtande i ärendet och därvid tillstyrkt bifall till marinförvaltningens hemställan.

Såsom av den lämnade redogörelsen framgår är Thore författningse enligt berättigad att, utöver honom från ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm tillkommande pension, från statsverket åtnjuta en fyllnadspension till sådant belopp, att berörda pensioner uppgå till sammanlagt 300 kronor för år. Emellertid finnas, på sätt ovan nämnts, medel icke anvisade för pensionering av marinens reservpersonal. Riksdagen har därför på framställning av Kungl. Maj:t i särskilda fall medgivit, att pensioner till sådan personal tillsvidare må utgå från allmänna indragningsstaten. I likhet med myndigheterna finner jag mig böra förorda, att jämväl kostnaderna för nu ifrågakomna pension bestridas på enahanda sätt.

Departements-
chefen.

Under åberopande av vad sålunda anförts får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att f. d. reservlöjtnanten i flottans reserv Alexander Thore må från och med den 1 januari 1922 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära en årlig pension till så stort belopp, att densamma jämte den pension, som må tillkomma honom från ränte- och kapitalförsäkringsanstalten i Stockholm, uppgår till sammanlagt 300 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Fritz Dahlborn.